

ORSZÁGOS
MELŐ, BUDAÖRSI
PRÉMIUMÉRT
3. OLDAL

VÉRSZAGRA
GYŰLNEK
4. OLDAL

ARANY AGANCS

POLGÁRI HAVILAP

AKINEK BUDAÖRS
A KÁRPÁT-
MEDENCE KÖZEPE
5. OLDAL

GONDOLKODJ
MÁSKÉNT A VÍZRŐL
8. OLDAL

INTERJÚ JESZENSZKY ZSOLTTAL

EGY HOBBISTA A PIACRÓL

A budaörsi piac a szokott formáját hozta ezen a kánikulai szombat délelőttön is. Még éppen üres, vagy már áruval megrakott szatyrokkal nyüzsgő sokaság, ki türelmesen, ki kicsit idegesebben várakozva egy-egy stand előtt. Aztán egyszer csak feltűnt egy „arc”, egy ismerős arc. Mégis a megjelenése itt, ebben a közegben olyan váratlanul hatott, hogy az ember hirtelen nehezen azonosította be. Ez tényleg ő? És ha igen, hogy kerül pont ide? Pedig a mozgásán, ahogy keresztülvágott a tömegben, klasszikus fonott kosárral a karján, átszellemült, mégis fürkésző tekintettel, látszott, hogy gyakorlott piacozó. Ám ez a megjelenés valahogy mégis távol állt attól a képtől, amit az ember a határozottan, néha keményen fogalmazó „megmondóembertől”, a Politikai Hobbistától elvárt. Aztán persze, amikor később, a lehetőséget megragadva leültünk beszélgetni, megtudtam, az, hogy engem meglepett a jelenléte a piacon, kizárólag az „én hibám”, hiszen a lassan már nyolc éve Budaörsön élő Jeszenszky Zsolt amikor csak teheti, szombaton piacozik egy jót.

Összefutottunk a budaörsi piacon, most itt a Templom téren találkoztunk, mert mondtad, hogy itt van dolgod. Nekem úgy tűnik, elég jól „belakod” Budaörsöt. Jól látom?

Igyekszem, már amennyire Budaörsöt be lehet lakni. Járom ide énekórára a Templom térre, sokszor ebédelek a CBA-ban, a Gardenben, vagy a lakótelepen a Teri néni éttermében, futni szoktam a város körüli hegyekben. Alapvetően itthonról dolgozom, tehát sokat vagyok Budaörsön. Nagyon szeretek itt lakni, de azt gondolom, hogy ez a város, köszönhetően jórészt a főváros közelségének, eléggé ingerszegény település, egyfajta „alvó város”. Túl sok program, látnivaló nem igazán van sajnos. Az érintettek se nagyon törik magukat, hogy ezen változtassanak, igaz, amennyire tudom, a korábbi kísérletekre se nagyon volt

érdeklődő. Mert itt van a szomszédban a főváros, ahol minden megtalálható, nehéz is lenne konkurálni, népszerű helyi alternatívákat kínálni. Szóval, erre gondoltam, amikor azt mondtam, belakom, már amennyire be lehet.

A szakmai életed viszont úgy tűnik, mostanában nem ilyen ingerszegény, sőt mondhatni inkább meglehetősen mozgalmas. A Pesti TV megszűnése miatt váltanod is kellett, nehéz volt?

Szerettem a Pesti TV-nél dolgozni, jó volt a csapat, jó volt a hangulat. Sajnos, azonban másképpen alakultak a dolgok. Utána elég nagy volt a bizonytalanság, hogy most mi lesz. De aztán kiderült, hogy a HírTV-nél folytathatjuk a műsort, ráadásul úgy,

hogy gyakorlatilag a teljes csapatot vihettem magammal. Bevalom, először egy kicsit izgultam, hogyan fogadnak majd minket a HírTV-s kollégák. Tartottam attól, hogy akik már évek óta egy zárt közösséget alkotnak nem fognak-e egy kicsit „kinézni” bennünket, mondván jönnek „ezek a suhancok kintről, mit akarnak”. Szerencsére nem így volt, mindenki nagyon segítőkész, jó fej volt, nagyon pozitív az egész. Persze, a körülmények kicsit másabbak, nem naponta, csak hetente egyszer kell adást csinálnunk, de mégis csinálhatjuk tovább azt, amit nagyon szeretünk.

Politikuscsaládba születtél, édesapád külügyminiszter volt a rendszerváltás utáni első kormányban, rokonságban álltatok Antall Józseffel is. Szóval, amerre néztél, mindenhol politikus, mégis valahogy egy ideig elkerülted ezt a világot, maradtál alapvetően zenével foglalkozó újságíró. Aztán egyszer csak mégis benne találtad magad, ha nem is politikusként, de a történésekre reagáló közéleti szereplőként. Mikor és miért jött ez a váltás benned?

Hadd kezdjem azzal, hogy mondhatni törvényszerű volt, hogy engem sem „hagy ki” a politika. Egyszer egy pszichológus foglalmazta meg ezt a jelenséget egy tanulmányában, hogy ha van egy, valami iránt erősen elkötelezett család, annak gyakorlatilag minden sarja előbb-utóbb kiköt a tradícióknál. Vegyünk például egy családot, ahol generációkon át szinte mindenki orvos. E tanulmány szerint, ha van is olyan gyerek ebben a családban, aki nem az orvosi hivatást választja, akár lázadásból is, valahol a végén mégis csak emberek testi-lelki gyógyításával kezd el foglalkozni, vagy valami rokonszámában tevékenykedni. Lesz belőle egy pszichológus, vagy coach mondjuk. A vér tehát nem válik vízzé, ahogy mondani szokták. Nos, így jártam én is. A politika persze mindig érdekelt, véleményem mindig is volt a körülöttem lévő világ dolgairól. De megtartottam magamnak és a szűk környezetemnek, egészen 2015 környékéig, a migránsválságig. Engem meglepett és felháborított néhány ember megnyilatkozása a témában. Hogy mennyire álságosan kezelik ezt a szerintem igen komoly veszélyeket magában rejtő problémát. Ekkor kezdtem el úgy hozzászólogatni, először csak a közösségi oldalakon. Aztán ezekre jöttek reagálások, persze sokan azonnal betámadtak, lerasszistáztak. Na, ekkor kattant bennem valami, mi az, hogy nekem nem lehet véleményem se? Megmondom őszintén, rám azóta is igen inspiráló hatással vannak a globalista oldal hazugságai, baromságai. Így aztán elkezdtem egy kicsit hosszabban, markánsabban írogatni. Ebből lett néhány cikk egy-egy újságnál, internetes lapnál, majd meghívtak az EchoTV-be, előbb a Civil Kör című műsorba, majd a Keménymagba is. Aztán pedig jött a Pesti TV-s kaland, majd most a HírTV. Szóval, végül megtalált a politika, ha nem is hivatalos politikusként, hanem „hobbistaként”.

Mennyire érzed eredményesnek a munkádat?

A hazai balliberális sajtó előszeretettel állította a Pesti TV-ről, hogy a „kutya se nézi”, meg senkit se érdekel. A valóság ezzel szemben az, hogy főleg az internetes platformokon kifejezetten jó számokat produkáltunk. Szerintem a Pesti TV-nek, stílusából adódóan sokkal nagyobb lehetőségeket kínál a net, mint a tévé. Ugyanakkor a Hobbista első HírTV-s adása kifejezetten biztató nézettségi adatokat produkált. Szóval, a „tényekre és az igazmondásra mindig is rendkívül érzékeny” globalista sajtó híresztelése ellenére mégis úgy tűnik, az embereket érdekli az, amit mondunk. Mi pedig folytatjuk a harcot, mert, ahogy mondani szoktam, ha a Sátán harcol, nekünk is azt kell tennünk!

-fela-

ORSZÁGOS MELÓ, HELYI JUTALOM. AVAGY MIÉRT A BUDAÖRSIEK FIZETIK A BALOLDAL SIKERTELEN KAMPÁNYTANÁCSADÓJÁT POLGÁRMESTERI JUTALOM CÍMÉN? – LÖFLER DÁVID JEGYZETE

Kevesen mondhatják el magukról, hogy minden évben félévnyi fizetésüknek megfelelő bónuszt is kapnak jutalomként, mindezt havi egy millió forint feletti munkabérral. Ezen kivételezettek közé sorolható Budaörs város polgármestere, Wittinghoff Tamás, aki minden évben felveszi féléves fizetését (félévente három havi bontásban) polgármesteri jutalomként, miközben mindenki tudja, hogy az utóbbi időszakban elsősorban az országgyűlési kampánnyal foglalkozott, a baloldal választási programjának önkormányzati fejezetét írta, aminek ellentételezését most a budaörsiek fizethetik meg, polgármesteri jutalomként.

Nehéz kezdet

A 2018-as baloldali bukás előtt Wittinghoff már a Karácsony Gergely vezette árnyékkormányig jutott, de a bukás után itt is csak a polgármesteri jutalmat vehette fel Budaörs polgármestereként. A 2022-es országgyűlési kampány viszont nehezebben indult, hiába támogatta Wittinghoff a baloldali előválasztáson Karácsony Gergelyt, aki végül Márki-Zay Péter javára visszalépett. Márki-Zay jelöltségét és Karácsony visszalépést Wittinghoff nehezen fogadta, a közösségi oldalakon komoly csatákat vívott és kijelentette MZP támogatásáról: „Ennél ostobább döntést nem is hozhattatok volna!”

Van az a pozíció

Ha nem ismernénk az ezután történeteket, úgy gondolhatnánk, itt befejeződött Wittinghoff Tamás szerepe a baloldali kampányban, hiszen a baloldal miniszterelnök-jelöltjét egy ostoba döntésnek titulálta. De nem így lett! Volt az a pozíció (és ki tudja milyen ígéret, tiszteletdíj), amiért az események után Wittinghoff folytatta a kampányt, és nem is akárhogy: Márki-Zay Péter Budaörs polgármesterét, Wittinghoff Tamást kérte fel, hogy a hat párttal együttműködve dolgozza ki az ellenzék választási programjának önkormányzati fejezetét. A felkérés után Wit-

tinghoff kijelentései az ellenzék miniszterelnök-jelöltjéről úgy elfelejtődtek, mintha el sem hangoztak volna.

Kétszínűség

Nehéz utólag eldönteni, hogy mikor mondtak őszinte véleményt a baloldali vezetők, köztük Wittinghoff, amikor szidták, vagy amikor dicsérték Mári-Zay Pétert, hiszen több baloldali médiában is megírták, hogy komoly ellentétek és aggodalmak voltak a miniszterelnök-jelölttel kapcsolatban a kampányban, miközben kifelé azt kommunikálták, hogy MZP a legalkalmasabb Magyarország miniszterelnöki címére.

A budaörsiek azonban még nagyobb kettőséget érezhettek a kampány során. Miközben a város polgármestere a jobboldali képviselők kérése ellenére sem volt hajlandó az évi egy alkalommal megtartandó közmeghallgatást két alkalomra bővíteni – mondván, akinek problémája van, forduljon közvetlenül hozzájuk, a nyilvánosság nélkül – a kampányban már fontosnak érezte a kapcsolattartást, és több fórumot, kitelepülést is szervezett.

Szomorú, hogy Wittinghoff Tamás a város és a lakosság problémáit nem szívesen hallgatja meg, és évente erre csak egy alkalommal, a kötelező mennyiségben biztosít lehetőséget, miközben amikor saját politikai céljairól van szó, hajlandó rövid időn belül több találkozót is szervezni.

Bukás

A baloldal 2022-es csúfos bukása után Wittinghoff Tamásról is lekerült az addig büszkén viselt kékszalag, mintha sose lett volna ott (ezt talán majd a Kékszalag vitorlásversennyel kompenzálja). Közösségi oldala, ahol a várost érintő tartalmak helyett csak nagypolitikai témákról lehet olvasni, kicsit visszafogottabb lett (legalább is a bukás utáni hetekben).

Kompenzáció: a jutalom

Az ígért és vágyott pozíciók, a kompenzáció a bukással nyilvánvalóan elúszott, maradt hát a polgármesterség, ebből kell/kellett valamit kihozni. Miután a kormány év elején jelentősen megemelte az önkormányzati tisztségviselők illetményét, Wittinghoff jelenleg már havonta több mint egymillió forintot (és költségtérítést) keres Budaörs polgármestereként. Ez sem gátolta meg abban, hogy a megszokott módon újabb háromhavi jutalmat szavaztasson meg magának. Ezt természetesen ezúttal is saját képviselői, a Budaörs Fejlődéséért Egyesület tagjai nyújtották be és szavazták meg számára. Mindezt a 2022. június 22-i képviselő-testületi ülésen, amikor tehát igazából a félév még el sem telt.

Löfler Dávid,
önkormányzati képviselő Fidesz-KDNP

VÉRSZAGRA GYŰLNEK A BUKOTT BALOLDALI HAZAÁRULÓK

Most, amikor dominóként dönti le a szomszédban zajló háború a nyugati jólét alapjait egész Európában, amikor már mi, magyarok sem maradhatunk ki a nadrágszj meghúzásából, akkor mutatja meg igazi arcát a vörös horda, akkor támad és akkor hergel. Ne csodálkozzunk, mindig ilyenek voltak és sosem változnak meg. Sosem azzal van a baj, ha van kritika, ha vannak ötletek, hiszen nehéz helyzetekben különösen nagy szükség van az összefogásra, a közös gondolkodásra. Ez azonban egyelőre vágyálom, hiszen a baloldaltól a nemzetet sújtó gondok, a viharfelhők csupán támadási reflexet hoznak elő, öncélú, kicsinyes politikai haszonszerzésre, és az emberek egymásra ugrasztására használják a vészterhes időket, miközben szabadságról óbégatnak és üres frázisokat puffogatnak. Ez még békeidőben is kimeríti a hazaárulás fogalmát, háborús helyzetben pedig megbocsáthatatlan bűn.

Valóban, sokat lehet vitatkozni a KATA megszüntetéséről, a rezsicsökkentés változtatásáról, hiszen rengeteg pro és kontra hangzik el mostanság is, de annál nincs vérlázítóbb, mint amikor a KATA-törvényt elutasító, meg nem szavazó, azt hangosan, tele szájjal szidó baloldal most meg akarja védeni az „orbáni önkénytől”. Ez a primitív hozzáállás minden gondolkodó ember számára átlátszó és megvetésre méltó. Ahogyan az is a nihilista gyurcsányisták, és az őket szolgáló követő többi baloldali formáció szegénységi bizonyítványát erősíti, hogy a rezsicsökkentést is ríkoltozva védik, természetesen csupán szavakban, miközben még néhány héttel ezelőtt is a piaci árakért harcoltak és egyszerűen hülyeségnek nevezték a rezsivédelmi intézkedéseket. Ezek az emberek nagy büszkén felköpnek az égre, alá állnak, majd azt mondják, hogy esik az eső. Hiába teszik magukat folyamatosan hiteltelenné, annyi hazugság hagyta el a szájukat, annyiszor váltottak köpönyeget, hogy már meg sem érinti őket a szégyen szele. Aki szerint a rezsicsökkentés hülyeség, most teli szájjal védi, küldi az embereket „lázzadni”, ahogy Gyurcsány

Régóta magasan pattog a labda, hiszen egyértelmű, hogy kellene egy felelős, nemzeti elkötelezettségű ellenzék, akiknek tervei vannak, akik azt szeretnék, hogy jobb legyen a magyaroknak, akiknek a fejében van némi ész, a szívük a magyarságért dobog, a lelkük pedig nem eladó. Szükség lenne rájuk, de ezt a labdát senki sem tudja lecsapni, hiszen vagy az akarat, vagy az ész, vagy a lélek hiányzik belőlük, vagy minden egyszerre. A mai magyar baloldal tökéletesen kiüresedett, amit nap mint nap bizonyítanak, legékesebben akkor, amikor veszély fenyegeti az országot, amikor össze kéne fogni, amikor ötletek kellenének, nem anarchia és széthúzás.

Ferenc is fogalmazott közösségi oldalán. Az a Gyurcsány, aki tizenötször emelte a rezsirákat, aki teljes nyomorba taszította a saját népét. Most hidakat foglal el az agresszív törpe kisebbség, és amikor a legnagyobb összefogásra lenne szükség, saját nemzetüket hergelik egymás ellen az őket irányító baloldali potentátók. A Gyurcsányok, Fekete-Győrök, Szabó Tímeák és társaik sosem változnak. Nekik valóban az a jó, ha az országnak, a nemzetnek rossz. Ebben viszont kitartóak. Ismerjük a magyar történelem sorsfordító pillanataiban a széthúzás veszélyességét.

Emlékszünk arra, hogy milyen mélységig juttatna minket, magyarokat, ha idegenek döntenek a sorsunkról, de tudjuk azt is, hogy ha összefogunk, együtt mindent legyőzünk, még ha hihetetlen erőfeszítéseket kell is tennünk érte. Csak akkor van esélyünk a felszínen maradni, ha a haza sorsát kisztílv játéknak tartó embereket soha nem engedjük döntéshozói helyzetbe, hiszen minden felépített munkánk kárba vész. Ez most a tét. Soha többet baloldalt!

Szabó Gergő,

a Pestisracok.hu főszerekszto-helyettese

KERESZTES LÁSZLÓ: SZÁMOMRA BUDAÖRS A KÁRPÁT-MEDENCE KÖZEPE – 1. RÉSZ

Huszonegy éves koromban, innen-onnan szemelgetett, igen hiányos történelmi ismeretekkel rendelkezve jártam először Budapesten, de amikor rokonaim elvittek a Várba, a Halászbástyáról elélem terülő látvány hatására meghatódva csak annyit tudtam mondani: ez a város nem egy ilyen kis ország fővárosa! Aztán kihasználva minden, bezártságunk ellenére kínálkozó lehetőséget harmincöt év alatt megismertem ezt a „kis országot”. Ez elsősorban egy 1971-ben létrejött iskolai kapcsolat révén kötött barátság által sikerült. Igen, a hajdúnánási Varga Lajos és felesége, Varga Lajosné Bodnár Eszter „bemutatta” Magyarországot, mi pedig a kölcsönösség jegyében Erdélyt. Ez a több évtizedes önzetlen barátság számomra példaértékűvé és befogadóvá vált, nyitottá tett, hozzásegített ahhoz, hogy iskolám tanulói, tanárai számára egy kiterjedt testvériskolai kapcsolatrendszer alakítsak ki, s ápoljam a meglévőket. És harmincöt évvel az első budapesti utam után talált rám Kanyó Györgyi, azzal a felkéréssel, hogy vegyek részt a budaörsi Illyés Gyula Gimnázium által 2000 decemberében szervezett tanári konferencián, ahol bemutatták a Kultúrák Közötti Kommunikáció a Kárpát-medencében című programot. A programnak nemes és minden pedagógus számára igen vonzó célkitűzései voltak: az európai gondolkodás kialakítása, az eltérő gazdasági fejlettségű, különböző történelmi háttérrel rendelkező országok kultúrájának, népművészetének, történelmének közös tanulmányozása, a különböző régiókban élő ifjak előítéletektől mentes kapcsolatrendszerének kialakítása.

Ez a nemzetközi együttműködési kapcsolatrendszer, a kezdeményezők eredeti elképzelése szerint, folytatása lett volna egy éppen befejeződött Comenius programnak és ennek megfelelően az első megbeszélésen a már „uniós iskolák” vezetői is részt vettek. A működési szabályzat kidolgozása közben kiderült, hogy a Kárpát-me-

dencei iskolák pénzügyi okok miatt nem vállalhatják a rendszeres részvételt a nagy távolságok, illetve az adminisztratív nehézségek miatt. Ugyanakkor legnagyobb meglepetésemre – és mások is hasonlóan éreztek – a franciaországi és a hollandiai iskolaigazgatók elleneztek, hogy a magyar is a program kommunikációs nyelve legyen, sőt szeparatistáknak neveztek minket. Számomra ez volt az első pofon az „uniósok” részéről, mentségükre szól tudatlanságuk, hogy 400-500 évvel ezelőtt az oszmán birodalomban a magyar a diplomácia nyelve volt, napjainkban meg a Kárpát-medencében a maga negyven százalékával még mindig a magyar nyelv a legelterjedtebb. Végül úgy alakult, hogy az a budaörsi Illyés Gyula Gimnázium koordinálásával 2001-ben indult a Kultúrák Közötti Kommunikáció a Kárpát-medencében című program, a következő iskolák részvételével:

- Bethlen Gábor Magyar Gimnázium, Beregszász, Ukrajna – Kárpátalja
- Füleki Gimnázium, Fülek, Szlovákia
- Kétnyelvű Középiskola, Lendva, Szlovénia
- Székely Mikó Kollégium (Gimnázium), Sepsiszentgyörgy, Románia – Erdély
- Vegyészet- Technológiai Középiskola, Szabadka, Szerbia – Vajdaság
- Illyés Gyula Gimnázium, Budaörs, Magyarország
- Magyar Oktatási Központ, Eszék, Horvátország. Ez utóbbi az első tábor után kimaradt, helyette a meghívásunkra két új iskola kapcsolódott be a programba.
- Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium, Miskolc, Magyarország
- Csiha Győző Általános, Közép- és Szakképző Iskola, Hajdúnánás, Magyarország.

A 8 intézmény évenként létrehoz egy negyvenfős nemzetközi osztályt, minden iskolából négy tízedik osztályos tanuló (lehetőleg két lány, két fiú) és egy-két tanár részvételével. Az osztály évente két alkalommal találkozik a résztvevő iskolák által szervezett hét-nyolcnapos tanulmányi időszakban. Ezt nevezzük „nemzetközi osztálynak”, amely minden tanulmányi időszakban egy jól átgondolt, egész napot betöltő iskolai vagy iskolán kívüli programon vesz részt, és teljes körű betekintést nyer az illető régió, ország szellemi és anyagi kultúrájába.

Időközben bevezettük, hogy az őszi és a nyári táborok összekapcsolva egy kutatási témát dolgoznak fel, igen sikeresek voltak például a honfoglalás témáját feldolgozó beregszászi és budaörsi táborok!

Ezek a tanulmányi táborok csak az alapprogramot képezik, mert az évek folyamán kialakult egy egészen bonyolult és sokrétű kapcsolatrendszer. A diákok általában családoknál vannak elszállásolva, tehát az eddigi találkozások alkalmával több ezer ember ismerkedett össze a nemzetközi színtérnek köszönhetően. Ezek a kapcsolatok részben folytatódnak, hiszen a gimnáziumi tanulmányok hátralevő két évében és azután is a fiatalok önszervező módon ápolják a kialakult barátságokat.

(folytatjuk)

Keresztes László – Sepsiszentgyörgy

SIKLÓS ENDRE ROVATA

MŰVÉSZET A NEMZETÉRT ALAPÍTVÁNY

Még vagyunk
– mindazoknak, akik fáradhatatlanul
szolgálják, teszik a dolgukat édes
hazánkért!

Most még vagyunk
még élünk
de lehet-e szent eszmét
s értékeket pusztító országban
megbékülni egymással?

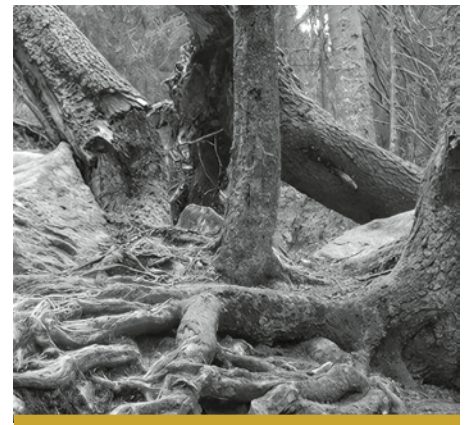
Most még vagyunk
még élünk
de lehet-e Trianon keresztjét
megértetni a világgal?

Most még vagyunk
még élünk
de lehet-e lélekben
s anyanyelvben összetörten
tanítani jövő nemzedéket?

Most még vagyunk
még élünk
de lehet-e büntetlenül
múltunkat hamisítva
építeni jövőnket?

Most még vagyunk
még élünk
de jaj, iszonyú a vétünk:
kábitószel, ital, öngyilkosság,
abortusz! ...
közel már a végünk?

Uramisten,
miért hallgatsz?
teli a szívünk búval
tüzes, síró panasszal.
Uramisten,
kérésünk hallgasd meg:
szeretett magyar néped
keresztjét könnyebbé tedd!

ÜZENET A MAGASBÓL

Fekszem a fűben,
Nézem az eget,
Lágyan elringat a madárdal.
Sötét felhők gyűlnek
Akár egy birkanyáj,
Megdörren az ég,
S a csattanásra szétválnak a fehérek s
a feketék.

Aztán minden elcsendesül.
Csak a madarak szüntelen trillája
Tölti ki a teret.
A távolban motoros kasza
Éktelen süketítő zaja
Töri meg a rendet.

S akkor tisztán néhai nagyapám
Képe jelenik meg.
Mi ez a fülsiketítő zakota?
Kérdi és már tovább sorolja:
A kaszát megfentétek jól?
Gondozták még a kaszálót?
A sarjút is levágtátok?
A rendet jól elráztátok?
Szárítjátok-e az illatos szénát?
Ápoljátok-e az ősök sírját?
Van-e már friss sajt és orda?
Bejár-e a sírok közé a csorda?
Az ősök földjét bevetettétek?
Hol vannak a székely legények?

A kasza nincs megfenve,
A föld nincs bevetve,
A kaszálót nem gondozzuk.
A sarjút nincs levágva,
A rend sincs elrázva,
Az ősök sírját évente egyszer
rendezzük.
Nincs illatos széna,
S csak elvétve van csorda,
A székely legények a nagyvilágban
szerteszt.
Én még mondanám,
De a csüggedés az ajkán
Hallgatásra int.
Itt a kép elillan,
Elrejt a messzeség.
A párbeszédnek vége.
Talán tenni kéne
Valamit?

Szilágyi Júlia

A szépről, ahogy én érzem, ahogy én látom
A Szép nem más, mint a valóság
Isten szeretetébe öltöztetve és örömeivel átítatva.
A szép életünk legbensőbb, legmeghatározóbb
érzéseink, látásmódunk egyik kútfője.
Azt mondjuk: ez a kép remekmű!
Akkor miért van évek óta az el nem adottak sorában?
Szeressük a szépet, mert általa is elviselhetőbbé, jobbbá tesszük a világot.
Bársonyossá simítja szívünk, lelkünk karcolásait.
A csend és a szép édestestvérek: mindkettő a másiktól következik. A szép
legmélyénacsöndvilághúzódik;acsöndadindítástaszépkibontakoztatásához
és érleléséhez. Teszik Isten kigondolta dolgukat.
A szép felkészít, erőt ad a csúf, a lélekben torzultak elfogadására, jobbítására.
A Jóisten a Szépet azért gondolta ki és adott neki testet, hogy már itt a földön
csipetnyit érzékeljünk, látásunkkal sejtünk abból a szépből, ami odaát vár
mindannyiunkra.
Ha árnyékban van az anyag és érdemes rá, rávetül a szépnek kicsinyke sugara,
rögtön élni, csillogni kezd az anyag!
A szép után sóvárgó lelkek előbb-utóbb megkapják, részesei lesznek. Ez is a
Kegyelem.
Az értelmes, a megszentelt élettől elszakadt emberi tömegek nagy részének
még van esélye a visszatérésre, ha jóindulat, alázat van bennük mind ahhoz,
ami fölemeli és felindítja őket a szép, a nemes befogadására és cselekvésére.

A közelmúltban Szilágyi Júlia több tucat versét küldte el a férje, Szilágyi András.
Még nem olvastam egy versét sem. Azonban, amikor megtudtam, hogy
mindketten Erdélyből jöttek, Júlia Parajdról, András Barótról – éreztem, hogy
minőségi versek olvasásában lesz örömteli részem. Így is történt.
„ÜZENET A MAGASBÓL” című versét megosztom a Kedves Olvasókkal.
Érezzék, hasonlóan, mint én, a vers világának egyediségét, Székelyföld
levegőjének gyógyító áramlását.

„Ha későn, ha csonkán, ha senkinek: irjad!” – Arany János

■ Ahogy az ország területén, **úgy a Pilisi Parkerdőben is tűzgyújtási tilalom van**, még az egyébként erre kijelölt tűzrakó-helyeken is. A rendkívüli helyzetben a Parkerdő tűzorséget is szervezett, munkatársai fokozott figyelemmel járőröznek a területen, de az erdőlátogatók segítségére is szükség van: a rendkívüli helyzetben mindenki váljon tűzorré., A Pilisi Parkerdő nyomatékosan felhívja a figyelmet az erdőtüzek fokozott kockázatára a mostani aszályos kánikulában. A rendkívüli szárazság körülményei között a legapróbb szikra vagy akár cigarettaparázs is tűzfészek lehet. Kérik, hogy mindenki fokozott figyelemmel járja az erdőt és a tűz legapróbb jelére értesítsék a tűzoltóságot, lehetőleg a helyszín pontos megjelölésével – írja a Pilisi Parkerdő Zrt. közleménye.

■ Olvasói találkozóval egybekötött **nyárindító-évértékelő ünnepséget tartott lapunk, az Arany Agancs** a Heimattanulmányok múzeumban. A remek hangulatú, családi jellegű eseményen az indulás óta eltelt időszak legjobb cikkeit, témáit idézték fel az egybegyűltek, valamint kérdéseket tehettek fel a főszerkesztőnek és a megjelent munkatársaknak. Fejes Lajos főszerkesztő beszédében felidézte a korábbi budaörsi polgári újságokat – amelyek közül a jelenlévők minőségben kiemelkedőnek értékelték az Arany Agancsot –, majd a lap fő irányvonaláról, valamint a szakmai munka pontos menetéről tartott rövid összefoglalást. Elmondta, hogy nem véletlenül választották a lap címének az Arany Agancs kifejezést. Ez utalás az egykor Budaörsön élő Zichy-család címerére, amelyben ott van ez a szimbólum. A lap munkatársai pedig ezzel szerették volna kifejezni, hogy elkötelezettek a polgári, konzervatív értékek mellett. A főszerkesztő emellett beszámolt arról is, hogy az induláskor komoly nehézségeket okozott a lap terjesztése, de mára sikerült ezt a kérdést is megoldani, így reményei szerint a budaörsiek minél szélesebb táborához eljut a nyolcezer példányban, havonta megjelenő Arany Agancs polgári havilap.

■ **Török István nyerte** a kamaraerdei időközi önkormányzati választást. A Kamaraerdő Érdekvédelmi Egyesület jelöltje a szavazatok 55,2 százalékát szerezte meg. A második helyen a Budaörs Fejlesztéséért Egyesület politikusa, Hajdú László szerezte meg, míg a harmadik helyen a MEMO tagjaként induló dr. Bogó Dániel végzett. (Török Istvánnal készített interjúkat előző lapszámunkban olvashatják)

Arany Agancs Polgári Havilap

Felelős kiadó: Aranyagancs Alapítvány

2040 Budaörs, Vig köz 4/D

ISSN 2786-250X

A kuratórium elnöke: Szilágyi András

Főszerkesztő: Fejes Lajos

fejes.lajos@aranyagancs.hu

aranyagancs.hu

Megjelenik minden hónap utolsó hétvégéjén

AZARI KATALIN ÍRÁSA

GONDOLKODJUNK MÁSKÉNT A VÍZRŐL!

Érdeemes azt tudni, hogy az ún. másodlagos szennyezők megfelelő felhasználóhelyi víztisztítóval teljes mértékben eltávolíthatók. Az, hogy ez a kézenfekvő megoldás szakmai (vízmű, NNK) részről még nem kap elegendő hangsúlyt, a forgalmazási szabályozásban és a (fogyasztót segítő) tájékoztató pontok hiányában keresendő.

A legtöbb forgalomban lévő víztisztító nem a magyar csapvíznek megfelelő vízminőség javítására készül. Egy részük feleslegesen sok kémiai beavatkozást végez, ezzel növelve a biztonságos működés kockázatát, más részük viszont a legsúlyosabban egészségkárosító szennyezők eltávolítására nincsen felkészülve.

A forgalomban lévő víztisztítók többsége nem csupán nem javít a víz kémiai minőségén, de hamis biztonságérzetet nyújt, hiszen a szűrt víz érzékszervi tulajdonságai akkor is javulnak, ha kémiaileg vagy bakteriológiailag romlik a víz minősége.

A fogyasztó az otthonában a víztisztító működését, megfelelőségét nem tudja ellenőrizni.

Egy víztisztító működése egy-egy pontminta megfelelő eredményével nem igazolható. A víztisztítók működésének ellenőrzésére, pl. az ólom eltávolítás tanúsítására a hatóság meghatározott protokoll szerint vizsgálja a háztartási víztisztítókat. A víztisztító akkor működik biztonságosan, ha élettartamának végén is 100%-os az ólom eltávolítási hatékonyság. Elvárás, hogy a szűrt víz bakteriológiailag megfelelő legyen és az esetleges vízminőség-romlást is ki kell zárni.

A nem kívánatos egészségkárosító szennyezők eltávolítási hatékonyságának vizsgálata (forgalmazási engedély kiadása szempontjából) nem része a jelenlegi engedélyezési eljárásnak.

Jelenleg a megfelelő tájékoztódás, a döntés felelőssége a vásárlóé, a tájékoztatás és a szakmai tanácsadás a víztisztítót forgalmazó lelkiismeretére van bízva.

Tapasztalom, hogy a többség úgy használja a víztisztítóját, hogy nincs tisztában azzal, milyen elven működik, milyen fiziko-kémiai változás eredménye a szűrt víz, amit iszik. A víztisztítót forgalmazók többsége sincs tisztában a készülék alkalmazhatósági korlátaival, az alapvető karbantartási, üzemeltetési szabályok ismertetése gyakran elmarad.

Vezetékes víz felhasználásunk alig több, mint 3 százaléka ivóvízcélú. Szerintem ezért sem racionális elvárás a fogyasztók részéről az, hogy a teljes szolgáltatott víz mennyiség ivóvíz-minőségű legyen. Technológiailag sok helyen megoldhatatlan a vezetékes víz ivóvíz-minőségben való megérkezése a fogyasztási helyre. Az, hogy milyen víz folyik a fogyasztói csapból, nem csupán az alkalmazott víztechnológiától, de a csővezetékek, szerelvények minőségétől (és számos egyéb tényezőtől) is függ. A legtöbb minőségromlás épp a fogyasztó tulajdonában lévő vezetékek, szerelvények állapota vagy a fogyasztói magatartás miatt (pl. pangó víz) következik be.

A szakemberek többsége szerint ezért még mindig jobb, ha nem propagáljuk a víztisztítót (és másodlagos szennyezők vannak a csapvízben: ólom, trihalometánok stb), semmint a rossz víztisztító választás miatt fellépő bakteriális és egyéb folyamatok eredményeként jelentkező vízminőségromlás (aminek az egészségkockázata a jelenlegi gyakorlat miatt sokkal nagyobb).

Szerintem van a lakosságnak olyan része, aki elgondolkodik ezen, és tud felelősen dönteni.

Itt az ideje elkezdni az értelmes kommunikációt vezetékes vízünk minőségéről, és az ivóvíz elvárható minőségéről.

Gondolkodjunk másképp ivóvizünk minőségéről!

Azari Katalin
vegyésmérnök
Vízkutató Vízkémia
Akkreditált Laboratórium
ivovizem.hu
olomavizben.hu
vizkemia.hu